

19-маъруза .

Режа :

- 1. Иссиклиқ нурланиши .**
- 2. Абсолют қора жисм.**
- 3. Кирхгоф қонуни .**
- 4. Абсолют қора жисм нурланишининг асосий қонунлари.**
- 5. Планк гепотезаси.**
- 6. Планк формуласи.**

Конвекция орқали иссиқлик узатиш учун ва яна иссиқлик ўтказиш жараёнида аниқ модда бўлиши керак. Ерда ҳаётнинг бўлиши бу қуёш энергиясига боғлиқ. Куёш билан Ер орасида модда билан тўлмаган бўлиб у моддий бўшлиқ яни фазодан иборат. Энергиянинг бундай узатилиши факат иссиқлик алмашуви ҳисобига содир бўлади ва у **нурланиш** деб аталади. Куёш ҳарорати (6000^0K) (расм 14-10) бўлиб Ер юзаси ҳароратидан анча юқоридир.

Бизнинг оловдан оладиган иссиқлигимиз ҳам нурланиш орқали амалга ошади. Мисол учунпечни қиздириш жараёнида ҳавонинг қизиган катта қисми конвекция орқали бизга етиб келмасдан труба орқали юқорига чиқиб кетади. Нурланиш бу электромагнит тўлқиндан иборат бўлиб уни кейинги бобда кўриб чиқамиз. Бу ерда шуни етарлича қайд қилиш керакки, қуёш ёруғлиги кўринадиган ёруғлик бўлиб унда бошқа тўлқин узунлиқдаги нурлар бўлиб уни инсон кўзи сезмайди.

Тажрибалар кўрсатадики (назария тасдиқлайди) қиздирилган жисм томонидан вақт бирлиги ичida ажралиб чиқсан нурланишабсалют ҳароратнинг тўртинчи даражасига пропорционалдир. Бу шуни англатадикихарорати мос равища 2000 ва 1000 K бўлган икки жисимни

таққосласақ, биринчи жисм, иккинчи жисмга қараганда $2^4=16$ марта күп миқдорда энергия нурлайды. Нурланиш энергиясининг қиймати яна нурланувчи жисим күндаланг кесим юзасига боғлиқ. Вақт бирлиги ичиде нурланиш энергияси қуидагича ёзилади:

$$\frac{Q}{t} = \epsilon \sigma A T^4 \quad (14-6)$$

Бу Стефан-Болтцман қонуни дейилади, бу ерда σ -универса доимий бўлиб Стефан-Болтцман доимииси дейилади. Униг сон қиймати

$$\sigma=5.67 \times 10^{-8} \text{ W/m}^2 \cdot \text{K}^4$$

Бу ерда ϵ -ўлчамсиз катталик бўлиб унинг қиймати 0 ва 1 оралиқда олиниб, нурланиш қобилияти дейилади ва у модданинг хусусиятини характерлайди. Юзаси жуда қора бўлган жисмлар учун ϵ -нинг қиймати 1-га яқин, ялтироқ юзали моддалар учун ϵ қиймати нолга яқин. Умуман олганда σ -нинг қиймати ҳароратга оз миқдорда боғлиқ бўлади.

Ҳар қандай жисм факат энергия нурлантирасдан балки бошқа жисм нурлатган энергияни ютади ҳам. Агар жисмнинг нурланиш қобилияти ϵ –га, юзаси A ва сирт ҳарорати T_1 га тенг бўлса, у ҳолда жисм вақит бирлиги ичиде нурлаган энергияси қуидагига тенг бўлади: $\epsilon \sigma A T^4$

Жисмнинг атроф мұхит билан ўралган холи учун T_2 ҳароратда вақит бирлиги ичиде энергия нурласа у T_2^4 пропорционал бўлади, худди жисм томонидан ютган энергия ҳам T_2^4 га пропорционал бўлади. Шундай қилиб жисм томонидан нурланган натижавий иссиқлик оқими қуидаги кўринишида ёзилади:

$$\frac{Q}{t} = \epsilon \sigma A (T_1^4 - T_2^4),$$

Бу ерда A -жисм сирт юзаси, T_1 -унинг ҳарорати, ϵ - (Т ҳароратда) унинг нурланиш қобилияти ва T_2 - атроф мұхит ҳарорати. Шуни этиборга олиш керакки (14-7) ифоддадан жисм томонидан вақит бирлигига ютган энергия $\epsilon \sigma A T_2$ га тенг деб қабул қилинган. T_2 -дан олдинги пропорционаллик коэффициенти нурланувчи ва ютувчи жисмлар учун бир хил бўлади. Бу далил тажриба натижалари билан мос тушади. Қачонки жисм ва атроф мұхит ҳароратлари тенг бўлса иссиқлик мувозанати вужудга келади бошқача сўз билан айтганда $\frac{Q}{t}$ қиймат $T_1=T_2$ ҳолат учун нолга тенг бўлади. Шундай қилиб жисм қанча кўп миқдорда энергия нурласа, шунча кўп миқдорда энергия

ютади ва аксинча. Қора ва жуда қора жисмлар яхши нурлантирувчи бўлиб деярли бутун энергияни тўлиқ ютади. Шунинг учун ёзда оқ кийим кийиш мақсадга мувоффикдир, чунки оқ жисм фақат энергия нурлантирмасда, кам энергия ютади.

Жисм ва унинг атрофи энергия нурлайди, доимо натижавий энергия узатиши содир бўлади. У шу ва бошқа йўналишда бўлади. Фақат ҳароратлар фарқи мавжуд бўлмаса содир бўлмайди. $T_1 > T_2$ натижавий иссиқлик оқими жисмдан атрофга йўналган. $T_1 < T_2$ натижавий поқим атрофдан жисмга йўналган. Агар атроф мухитнинг ҳарорати ҳархил ҳароратда бўлса 14-6 ифода анча мураккаб кўринишида бўлади.

Ялтироқ идиш керамик идишга қараганда афзаллироқдир. Реаль шароитда конвекция ва иссиқлик ўтказувчаник нурланишга қараганда катта рол ўйнайди.

Қуёш нурланиши ҳисобига жисмнинг қизиш даражасини (14-7) муносабат орқали баҳолаб бўлмайди чунки бу муносабатда жисмнинг T_2 ҳароратининг мухит билан текис тақсимланади деб ҳисоблайди. Бу вақитда Қуёш нуқтавий манба бўлади шунинг учун уни қўшимча энергия манбаи деб ҳисоблашга тўғри келади.

Қуёш нури ҳисобига қизишни ҳисоблашда шу факторни инобатга олади, 1350 Ж энергия ҳар бир секундда эр атмосфераси сиртига тушади.

Бу сон ($1350 \text{ вт}/\text{м}^2$)-куёш доимийси дейилади. Қуёш нурлатган энергия ер юзасига етиб келгунча унинг 70 % атмосферада ютилади (ҳавонинг тиниқлилигига боғлиқ). Осмон мусоффо кун ер юзасига $1000 \text{ вт}/\text{м}^2$ энергия тўғри келади, бу шуни англатадики нурланиш ўбилияти е ва сирт юзаси A бўлган қуёшга қараган жисм вақит бирлиги ичida (ваттларда) $1000eA\cos\Theta$ га яқин энергия ютади. Бу ерда Θ - 14-11 расмга мувофиқ A юза нормали ва қуёш нурлари орасидаги бурчак. Бошқача сўз билан айтганда қуёш нурига перпендуляр бўлган $A\cos\Theta$ -майдон юзасининг эфективлигидир.

	Расм 14-11. Θ -бурчак остида одам танасига тушувчи нурланиш энергияси.
--	---

$\cos\theta$ -кўпайтма бир қанча ҳодисаларни тушинтиришда қўлланилади, масалан йил вақтининг қандайлигини, эримайдиган қутуб нмузларининг мавжудлигини ва яна куннинг яримида қуёш чиқиши ва ботишига қараганда кучли қизишини (расм 14-12).

Иссиқлик нурланиши. Абсолют қора жисм. Етарли даражагача қиздирилган жисмлар ўзидан нур чиқара бошлайдилар. Бундай нурланиш иссиқлик нурланиши деб аталади. Текширишлар шуни кўрсатадики жисмларнинг нурлатиши учун уларни қиздириш шарт эмас экан, жисмларнинг ҳарорати $T > 0$ бўлса бас, ҳарқандай нолга teng бўлмаган ҳароратга эга жисм ўзидан нурланиш чиқараверар экан. Демак, бундай нурланиш ҳамма жисмга ҳос универсал жараёндир. Иссиқлик нурланиши атом ва молекулаларнинг иссиқлик харакати энергяси ҳисобига юз беради. Унинг спектри узлуксиз бўлиб, спектрнинг максимуми температурага боғлиқ. Юқори температурада асосан қисқа тўлқин узунлиги, паст температурада эса асосан катта тўлқин узунлиги электромагнит тўлқинлар нурлатилади (инфрақизил нурлар).

Лекин ҳар қандай нур тарқатувчи жисм ўз навбатида бошка жисмларнинг нурлатган энергияларини ютади, натижада, нур чиқариб ва ютиб, жисм атроф муҳит билан мувозанатга келади, бу ҳолатда жисм қанча ёруғлик нурлатса шунчасини ютиб туради. Ана шу ҳолатга мос келган температура мувозанат температураси деб аталади. Иссиқлик нурланишини ифодалаш учун қуйидаги тушунчалар киритилади:

- жисмнинг тўла нур чиқариш қобиляти E – бирлик юздан 1 сек ичидаги чиқаётган энергия миқдори, бирлиги $\text{Ж}/\text{м}^2 \cdot \text{сек}$.
- жисмнинг тўла нур ютиш қобиляти A – жисм ютадиган энергиянинг унга тушаётган энергияга бўлган нисбати. A нинг бирлиги йўқ ва у ҳар доим ≤ 1 . масалан, оптик диапозонда Al учун $A=0,1$, Cu учун $A=0,5$, сув учун $A=0,67$. E ва A лар жисмнинг табиатига ва тўлқин узунлигига боғлиқ.

- жисмнинг $\Delta\lambda$ интервалига тўғри келадиган нур чиқариш қобиляти спектрал нур чиқариш қобиляти деб аталади ва у E_λ деб белгиланади. Худди шундай қилиб спектрал нур ютиш қобиляти таърифланади ва у A_λ билан белгиланади.

Ҳар қандай температурада ҳам ўзига тушган энергиянинг ҳаммасини ютадиган жисм абсолют қора жисм (а.қ.ж.) деб аталади. А.қ.ж. учун $A_\lambda = A = 1$ А.қ.ж.га оптик диапазонда ўз хоссалари билан қора куя яқинроқ ($A_\lambda = 0,95$).

А.қ.ж нур ютар экан, ўз навбатида нур ҳам чиқаради. Демак, нур чиқариш ва нур ютиш жараёнлари ўзаро боғлиқдир. Фараз қиласийлик икки жисмдан иборат бўлган берк системада бу жисмлар ҳар ҳил температурага эга ва ўзаро факат нур ютиш ва нур чиқариш орқали энергия алмашадилар. Маълум вақтдан кейин улар ўртасида иссиқлик мувозанати пайдо бўлади: ҳар бир жисм вақт бирлиги ичida қанча энергия ютса, шунча энергия нурлатади. Бу жисмларнинг мувозанат температурасидаги нур чиқариш ва нур ютиш қобилятлари E', E'' ва A', A'' лар билан белгилаймиз. Биринчи жисм иккинчисига қараганда 1 m^2 юзадан 1 сек ичida n марта кўп энергия чиқаряпти деб ҳисоблайлик (13.1-расм):

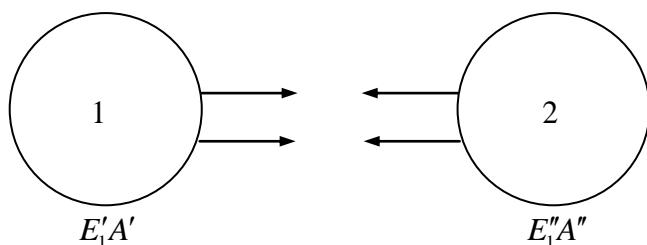
$$E' = nE''$$

Шундай экан, бу жисм ўз навбатида энергияни n марта кўп ютиши ҳам керак:

$$A' = nA''$$

Натижада ҳосил бўлади:

$$\frac{E'}{A'} = \frac{E''}{A''}$$

13.1-расм

Агар берк системада жисмлар кўп бўлса ва улар орасида бир жисм абсолют қора жисм бўлса, у ҳолда қуидаги муносабат бажарилади:

$$\frac{E'}{A'} = \frac{E''}{A''} = \frac{E'''}{A'''} = \dots \varepsilon \quad (13.1)$$

ε – а.қ.ж. нинг нур чиқариш қобиляти, унинг нур ютиш қобиляти $A=1$. (13.1) ифода Кирхгоф қонуни деб аталади ва у қуидагича айтилади:

Кирхгоф қонуни.

Берилган температурада ҳамма жисмлар учун уларнинг нур чиқариши қобилятларнинг нур ютиши қобилятларига бўлган нисбати ўзгармас миқдор бўлиб, у а.қ.ж. нинг ўша температурадаги нур чиқариши қобилятига тенг.

Бу қонун жисмларнинг спектрал нур чиқариш ва нур ютиш қобилятларига ҳам тегишли, ёки $E_\lambda = A\varepsilon_\lambda$

Кирхгоф қонунидан қуидаги 3 та хулоса чиқариш мумкин:

1. Исталган температурада ҳарқандай жисмнинг нур чиқариш қобиляти унинг нур ютиш қобилятининг а.қ.ж. нинг нур чиқариш қобилятига бўлган кўпайтмасига тенг:

$$\begin{aligned} E &= A\varepsilon \\ E_\lambda &= A_\lambda\varepsilon_\lambda \end{aligned} \quad (13.2)$$

2. Ҳарқандай жисмнинг нурчиқариш қобиляти а.қ.ж. нинг нур чиқариш қобилятидан кичик ($E = A\varepsilon$, $A < 1$ бўлганлиги учун $E < \varepsilon$).

3. Агар жисм қандайдир тўлқин узунлигига нурни ютмаса, у бундай нурни чиқармайди ҳам ($E_\lambda = A_\lambda\varepsilon$, шунинг учун $A_\lambda = 0$ бўлса $E_\lambda = 0$ бўлади).

А.қ.ж. га тегишли яна иккита қонунни келтирамиз: **Стефан–Больцман қонуни.**

«Абсолют қора жисмнинг тўла нур чиқариши қобиляти температуранинг тўртинчи даражасига тўғри пропорционал»:

$$\varepsilon = \sigma T^4 \quad (13.3)$$

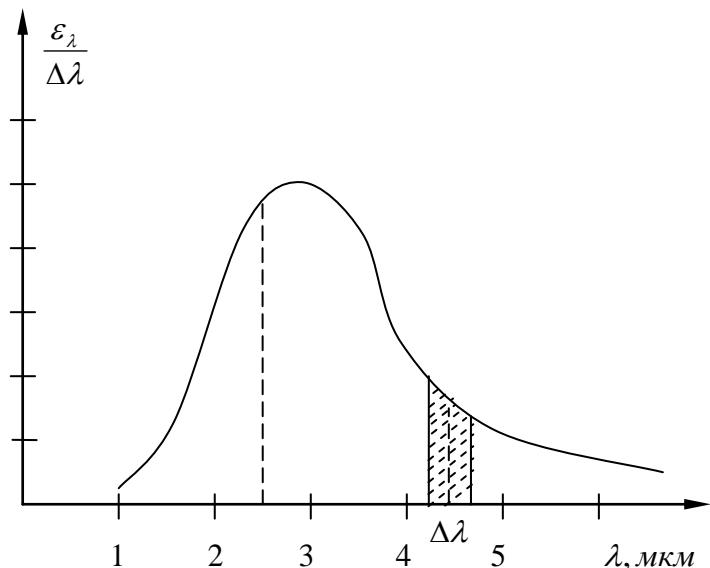
Бу қонун Стефан–Больцман қонуни деб аталади. Бу ерда $\sigma = 5,67 \cdot 10^{-8} \text{ вт} \cdot \text{м}^{-2} \cdot \text{град}^{-1}$

Виннинг силжиш қонуни. «*Абсолют қора жисм нурютиши спектрининг максимумига тўғри келадиган тўлқин узунлиги λ_m унинг температурасига тескари пропорционалдир»:*

$$\lambda_m \cdot T = b \quad (13.4)$$

Бу қонун Вин қонуни деб аталади b – Вин доимийси. $b = 0,289 \cdot 10^{-2} \text{ м} \cdot \text{град}$.

Абсолют қора жисм нурлатишининг спектри экспериментда 19 асрнинг охирида ўлчаган. А.қ.ж. сифатида ичи бўш ва устида кичик тешиги бўлган сфера, полировка қилинган платинали пластинка ва кўмир ишлатилди. 13.2-расмда температураси 1260^0K бўлган а.қ.ж. нинг нурчиқариш қобиляти бўлиб, у экспериментда $\Delta\lambda$ спектрал диапозонда аниқланади. Демак, график ўраб олган юза (у штрихланган) а.қ.ж. нинг тўла нурчиқариш қобиляти ε га тенг бўлади. Графикдан кўриниб турибдики, а.қ.ж. нинг 1260^0K даги нурлатиш максимуми $\lambda_m = 2,4 \text{ мкм}$ га тўғри келар экан.

13.2-расм

Стефан – Больцман ва Вин қонунлари а.қ.ж. нурлатишнинг хусусий холларини ифодалайдилар, улар а.қ.ж. нурлатадиган энергиянинг тўлқин узунлиги бўйича тақсимланиши $\varepsilon_\lambda = f(\lambda, T)$ ни берадилар. 19 асрнинг охирларида бу функцияни назарий жиҳатдан чиқаришга уринишлар бўлди, лекин олинган натижалар тажрибага қарама – қарши бўлаверди.

Планк гипотезаси. Планк формуласи. Фақат 1900 йилда немс физиги М.Планк $\varepsilon_\lambda = f(\lambda, T)$ функциянинг тўғри кўринишини топа олди. Лекин у бунинг учун фанга бутунлай янги бўлган тушунчаларни киритди. Унинг асосий фикри гипотезаси қўйидагидан иборат: электромагнит энергиянинг ютиши, нурлатиши ва тарқалиши кичик порциялар билан (квант билан) юз беради. Аввал бу жараёнлар узлуксиз равишда юз беради, деб ҳисобланган. Шундай қилиб Планк фанга квант тушунчасини киритди. Демак электромагнит тўлқинни квантлар оқими деб қараш мумкин.

Квант – бу энергиянинг кичик бўлагидир. Ҳар бир квантнинг энергияси частотага тўғри пропорционалдир:

$$\varepsilon = h\nu = h\frac{c}{\lambda} \quad (13.5)$$

Бу ерда c – ёруғлик тезлиги, λ – унинг тўлқин узунлиги, h эса Планк доимийси деб аталади ва у $6,625 \cdot 10^{-34}$ Ж·с¹ га teng. Бу формула ёрдамида частотаси (тўлқин узунлиги) маълум бўлган ёруғлик квантининг энергиясини ҳисоблаш мумкин. Масалан, яшил нур учун $\lambda = 0,55$ мкм деб олсақ, бу нур квантининг энергияси баробар бўлади:

$$\varepsilon = \frac{hc}{\lambda} = \frac{6,625 \cdot 10^{-34} \cdot 3 \cdot 10^8}{5,5 \cdot 10^{-7}} \approx 3,6 \cdot 10^{-19} \text{ Ж}$$

Иссиқлик нурланишининг квант табиатини ҳисобга олиб Планк а.қ.ж. нинг спектрал нур чиқарувчи қобиляти учун қўйидаги формулани келтириб чиқарди:

$$\varepsilon_\lambda = \frac{2\pi hc^2}{\lambda^5} \frac{1}{e^{\frac{hc}{k\lambda T}} - 1} \quad \text{ёки} \quad \varepsilon_\nu = \frac{2\pi\nu^2}{c^2} \frac{1}{e^{\frac{h\nu}{kT}} - 1} \quad (13.6)$$

Бу формула экспериментга тўла жавоб беради, амалда олинадиган натижалар у билан 100% мос келади. Стефан – Больцман ва Вин қонунлари ҳам шу формуладан келиб чиқади. Планк назарияси асосида А.Эйнштейн

1905 йилда ёруғликнинг фотон (квант) назариясини, 1913 йилда Н.Бор атомлар квант назариясини яратди.

Назорат саволлари

1. Абсолют қора жисм деганда нимани тушунасиз.
2. Жисмнинг нур чиқариш ва нур ютиш қобилиятларини тушунтириңг.
3. Кирхгоф қонунинг ифодасини ёзинг.
4. Степан-Больцман қонунини тушунтириңг.
5. Виннинг силжиш қонунини таърифланг.
6. Планк назариясининг моҳияти нимада.
7. Планк формуласини ёзинг. У қандай хуносага олиб келади.